

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4Csp/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8422200195
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2023:8422200195.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtne 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, Mýtne 48, Bratislava, proti žalovanému: E. O., L.. XX.XX.XXXX, D. XXX, XXX XX W., o zaplatenie 2.371,98 eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Konanie o zaplatenie 1310,26 eur s prísl. **z a s t a v u j e .**
- II. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a .**
- III. Žalovanému náhradu trov konania voči žalobkyni **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na súd dňa 28.01.2022 v jej úprave pripustenej právoplatným uznesením súdu zo dňa 12.04.2022 č.k. 4Csp 8/2022-44 domáhala na žalovanom zaplatenia 2.371,98 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.371,98 eur od 21.01.2021 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu zástupca žalobkyne odôvodnil tvrdeniami, že medzi Všeobecnou úverovou bankou a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO 31 320 155 (skrátene VÚB a.s.), ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom došlo dňa 17.10.2016 k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB a.s., na základe ktorej sa banka zaviazala poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedla účet č.52183355. Žalovanému bol bankou takto poskytnutý úver s dohodnutým úrokom 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu žalovaný mal schválený úverový rámec vo výške 1.500 eur a bol povinný platiť banke štandardnú mesačnú splátku vo výške 50 eur. Žalovaný si nesplnil povinnosť platiť riadne splátky vyplývajúce mu zo zmluvy, a to aj napriek viacerým výzvam. Dňa 03.12.2021 banka vystavila výpis z kreditnej bankovej karty z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.11.2021, obsahujúci súhrn debetných položiek na predmetnom účte, a to istiny, poplatkov, sankčných úrokov a štandardných úrokov s konečným zostatkom s prihliadnutím na úhrady vykonané žalovaným s konečným zostatkom na úhradu 2.371,98 eur. Žalovaný tento dlh v lehote splatnosti určenej v tomto výpise, tzn. do 20.12.2021 nezaplatil. Žalobkyni tak odo dňa 21.12.2021 vznikol nárok na zaplatenia aj úrokov z omeškania zo sumy 2.371,98 eur v zákonnej výške určenej nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z..

3. Spolu so žalobou zástupca žalobkyne predložil súdu listiny: „Zmluva o vydaní a používaní platobnej karty Bankomatka Quatro a zmluva o spotrebiteľskom úvere“, obchodné podmienky banky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet a výpis z pôžičkovej karty Quatro za obdobie od 26.10.2016 do 30.11.2021.

4. Doplňujúcim podaním doručeným súdu dňa 01.08.2022 zástupca žalobkyne na výzvu súdu doplnil žalobu o tvrdenia, že nárok uplatnený žalobou bol podaný v 3-ročnej premlčacej dobe. Argumentoval neplynutím lehôt podľa č. 62/2020 Z.z., a to v dobe od 25.03.2020 do 30.04.2020 (spolu 36 dní) a od 19.01.2021 do 28.02.2022 (spolu 40 dní). Počítajúc 76 dní zákonného neplynutia lehôt v prípade počítania počiatku premlčania celého nároku od splátky splatnej 20.11.2018 žaloba podaná dňa 28.01.2022 bola podaná v trojročnej premlčacej dobe. Uviedol, že právny predchodca žalobkyne splnil podmienky vyžadované ust. § 7 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a riadne posúdil schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať úver. Táto skutočnosť vyplýva priamo z čl. II. zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v ktorom žalovaný vyplnil údaje týkajúce sa jeho priemerného čistého mesačného príjmu a označil svojho zamestnávateľa. Ďalej uviedol, že právny predchodca žalobkyne listom zo dňa 02.02.2019 vyhlásil okamžitú splatnosť celého úveru z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaným spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok, a to v súlade s čl. V. bod 35 písm. a) obchodných podmienok banky. V prílohe predložil listinu označenú ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ datovanú dňom 02.02.2019, „Predžalobná upomienka,“ zo dňa 02.01.2019 a poštovú doručenkú. Podaním špecifikoval rozsah čerpania úveru žalovaným, ktorého počiatok upresnil na 26.10.2016, a to sumou celkom 4.587,43 eur, a rozsah plnenia žalovaného v prospech kartového účtu sumou 3.525,71 eur. Žalobu sčasti, a to ohľadne 1.310,26 eur spolu s prislúchajúcimi úrokmi z omeškania zobral späť a požiadal o zastavenie konania v tejto časti. Naďalej trval na zaplatení 1.061,72 eur, s tým, že táto suma predstavuje rozdiel medzi výškou čerpaného úveru 4.587,43 eur a výškou úhrad vykonaných žalovaným 3.525,71 eur, a tiež úrokoch z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.061,72 eur od 21.12.2021 do zaplatenia.

5. Uznesením zo dňa 07.09.2022 č.k. 4Csp 8/2022-71 súd podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku vyzval žalovaného na vyjadrenie k žalobe, jej doplňujúcim podaniam a pripojeným listinám, a ak uplatnený nárok neuznáva, na uvedenie rozhodujúcich skutočností na svoju obranu, v lehote do 15 dní od doručenia uznesenia. Uznesenie spolu so žalobou a pripojenými listinami bolo žalovanému riadne doručené dňa 27.09.2022. Žalovaný sa k žalobe a jej prílohám v stanovenej lehote nevyjadril.

6. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.

7. Podľa § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

8. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

9. V prejednávanej veci zástupca žalobkyne zobral žalobu sčasti, a to o zaplatenie 1.310,26 eur spolu s prislúchajúcimi úrokmi z omeškania späť pred otvorením prvého pojednávania, resp. predbežného prejednania sporu. Súd preto rešpektoval tento jeho dispozitívny úkon so žalobou a konanie v tejto časti zastavil (Výrok I.). Predmetom konania naďalej ostal nárok na zaplatenie 1.061,72 eur spolu s úrokmi s omeškania vo výške 5% zo sumy 1.061,72 eur od 21.12.2021 do zaplatenia.

10. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 28.03.2023 v neprítomnosti oboch sporových strán, ktoré boli na pojednávanie riadne a včas predvolané. Zástupca žalobkyne podaním doručeným súdu dňa 20.03.2023 ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní dôvodom pracovnej zaneprázdnenosti a zásadou hospodárnosti konania. Navrhol, aby súd vo veci rozhodol v jeho neprítomnosti. Žalovaný, ktorý si súdnu zásielku v odbernej lehote na pošte nevyzdvihol, sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' neospravedlnil, o odročenie nepožiadal. Súd na pojednávaní vyhlásil rozsudok, ktorým žalobu celkom zamietol. K dôvodom svojho rozhodnutia súd udáva:

11. Žalovaný nepoprel a súd vykonaným dokazovaním nepovažoval za dôvodne spochybnené tvrdenie žalobkyne, že dňa 17.10.2016 došlo medzi žalovaným a Všeobecnou úverovou bankou a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, (ďalej už len „VÚB a.s.“) k uzavretiu zmluvy, na základe ktorej sa VÚB a.s. zaviazala poskytnúť žalovanému revolvingový úver formou kreditnej platobnej karty. Podľa listiny „Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Bankomatka Quatro a zmluvy o spotrebiteľskom úvere“ úverový rámec strany dohodli na 1.050 eur, štandardnú mesačnú splátku na 35 eur a štandardnú úrokovú sadzbu 15 % p.m. (ďalej už len „zmluva o revolvingovom úvere“). Podľa tejto listiny zmluvu VÚB a.s. uzavrela v zastúpení obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 359203130, (ďalej už len „Consumer Finance Holding a.s.“). Listina obsahuje ďalšie parametre úveru, a to druh úveru ako bezúčelový spotrebiteľský úver - revolvingový s vykonávaním platobných operácií z úveru prostredníctvom kreditnej platobnej karty, začiatok splácania mesiac po dni prvého čerpania, doba trvania zmluvy neurčitá a hodnotu RPMN 16,98% vypočítanú pri počte splátok 12,

výške prvej až predposlednej splátky 87,50 eur a poslednej splátky 186,38 eur, celkovej sume 1.148,88 eur.

12. Žalovaný nepoprel a súd vychádzajúc z listinných dôkazov predložených žalobkyňou v konaní a všetkých okolností, ktoré vyšli vo veci najavo, nepovažoval za sporné ani skutkové tvrdenia žalobkyne, že na základe tejto zmluvy o revolvingovom úvere VÚB a.s. poskytla žalovanému formou kreditnej platobnej karty revolvingový úver s dohodnutým úverovým rámcom 1.050 eur. Podľa výpisu z kreditnej platobnej karty žalovaný peňažné prostriedky z tohto kartového účtu prvý krát čerpal dňa 26.10.2016. Dohodnuté mesačné štandardné splátky následne žalovaný neplatil riadne a včas. Podľa špecifikácie zástupcu žalobkyne a výpisu z kreditnej platobnej karty žalovaný splátky platil nepravidelne do 19.09.2018, kedy naposledy poukázal na kartový účet 100 eur. Celkom na kartový účet za dobu od 11.11.2016 do 30.11.2021 poukázal 3.525,71 eur, pričom za túto dobu vyčerpal 4.587,43 eur s tým, že posledné čerpanie bolo dňa 28.09.2018.

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere v danej veci, tzn. 17.10.2016 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

15. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, tzn. k 17.10.2016 (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

18. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Vychádzajúc z cit. ustanovení § 52 Občianskeho zákonníka spotrebiteľská zmluva nie je osobitným zmluvným typom. Môže ňou byť ktorýkoľvek zmluvný typ upravený Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, iným právnym predpisom alebo aj zákonom neupravená, tzn. nepomenovaná zmluva, ak sú splnené požiadavky kladené na subjekty zmluvy, tzn. ak stranami zmluvy sú dodávateľ a spotrebiteľ. Spotrebiteľskou zmluvou je teda vždy založený právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ.

20. Medzi stranami nebolo sporné a súd nemal dôvodné pochybnosti o tom, že zmluva o revolvingovom úvere v prejednávanej veci má charakter zmluvy spotrebiteľskej, a že žalovaný má v právnom vzťahu založenom touto zmluvou o úvere postavenie spotrebiteľa. Záver, že žalovaný zmluvu o revolvingovom úvere uzavrel ako spotrebiteľ, teda že pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, vyplýva zo samotného označenia úveru v zmluve o revolvingovom úveru ako „bezúčelový spotrebiteľský úver“, označenia žalovaného v zmluve údajmi fyzickej osoby - nepodnikateľa, ako aj z celého obsahu zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá odkazuje na zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zo žiadnych skutočností, ktoré v danej veci vyšli najavo, nevyplýva, že by žalovaný mal pri uzatváraní zmluvy o revolvingovom úvere konať v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Súd poukazuje tiež na argumentáciu žalobkyne v konaní ustanoveniami spotrebiteľského práva. Súd preto mal za to, že žalovaný pri uzatváraní a plnení zmluvy o revolvingovom úvere nekonal v rámci svojej obchodnej a inej podnikateľskej činnosti,

ale ako spotrebiteľ, ktorý ako slabšia strana spotrebiteľského zmluvného vzťahu má právo na právnu ochranu, ktorú spotrebiteľovi poskytujú predpisy únieového a vnútroštátneho procesného a hmotného práva. Niet pochyb, že VÚB a.s. ako bankový subjekt pri poskytovaní úveru konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

21. Jedným z druhov spotrebiteľských zmlúv sú zmluvy o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľské úvery v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere v danej veci upravoval špeciálny zákon, a to Zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý vo vzťahu k Občianskemu zákonníku má postavenie lex specialis. Súd zastáva názor, že úver poskytnutý žalovanému na základe spotrebiteľskej zmluvy o revolvingovom úvere v danej veci má charakter spotrebiteľského úveru tak, ako ho definuje Zákon o spotrebiteľských úveroch, a spotrebiteľská zmluva o revolvingovom úvere je zmluvou o spotrebiteľskom revolvingovom úvere podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch.

22. Závazkovoprávny vzťah, z ktorého plnenie je predmetom tohto konania, vznikol teda na základe zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere, a to zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere uzavretej VÚB a.s., teda zo zmluvy o bankovom spotrebiteľskom revolvingovom úvere. Žalobou v prejednávanej veci sa peňažného plnenia z tejto zmluvy nedomáha banka ako pôvodný veriteľ, ale žalobkyňa s tvrdením, že pohľadávku voči žalovanému nadobudla od VÚB a.s. na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 30.11.2017 a jej príloh, vrátane žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 18.02.2022. Súd sa preto najprv zaoberal skúmaním vecnej aktívnej legitímácie žalobkyne v konaní. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, z ktorého žalobcovi vyplýva uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie aktívnej vecnej legitímácie (ako aj pasívnej vecnej legitímácie) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo 205/2009 zo dňa 29.06.2010). V sporoch proti spotrebiteľom, teda v sporoch s ochranou slabšej strany, súd aktívnu vecnú legitímáciu skúma z úradnej povinnosti, pričom dôkazné bremeno jej preukázania zaťažuje veriteľa (porovnaj napr. rozsudok NS SR sp.zn. 4Cdo 162/2020 zo dňa 27.10.2021, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 14CoCsp 52/2020 zo dňa 11.05.2021). Zásadnou otázkou, ktorú pritom súd v rámci skúmania aktívnej vecnej legitímácii žalobkyne v konaní v danej veci riešil, bola otázka, či boli splnené zákonné podmienky pre postúpenie pohľadávky VÚB a.s. ako bankového subjektu na žalobkyňu ako nebankový subjekt, a ak áno, či došlo k postúpeniu pohľadávky vo výške, v ktorej sa žalobkyňa v konaní na žalovanom domáha.

23. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

24. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

25. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

26. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

27. Podľa § 92 ods. 8 veta prvá a druhá veta Zákona o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len postupník), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

28. Podľa § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky (18.02.2022) práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže

previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

29. Podľa § 17 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky (18.02.2022) práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a

b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu 21aa) spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

30. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

31. Postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže v existujúcom záväzkovom vzťahu dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv a povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku a preto na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka. Cit. všeobecné ustanovenia § 524 ods. 1 a § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre postúpenie pohľadávky vyžadujú vždy písomnú formu, a súčasne stanovujú, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Vychádzajúc z ust. § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie pohľadávky potrebné. Zákon o bankách ako osobitný právny predpis (lex specialis) vo vzťahu k Občianskemu zákonníku v cit. ust. § 92 ods. 8 upravuje osobitné podmienky, za ktorých možno alebo nemožno postúpiť peňažnú pohľadávku patriacu banke, teda tzv. bankovú pohľadávku, buď inej banke alebo inému subjektu, ktorý nie je bankou. Cit. ust. § 17 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch ako osobitného právneho predpisu (lex specialis) upravuje podmienky, za ktorých nemožno postúpiť práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Postúpenie pohľadávky, ktoré je v rozpore s ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách alebo § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch je v rozpore so zákonom a podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky v rozpore so zákonom je vylúčené (zakázané).

32. Na podporu tohto svojho právneho záveru súd vzhľadom na súdu známu pretrvávajúcu argumentáciu žalobcov v obdobných sporov, spočívajúcu v tom, že ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách upravuje iba výnimky z bankového tajomstva a nie podmienky pre platné postúpenie pohľadávky bankou, poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.04.2018 sp.zn. 1Cdo 147/2017 publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018, podľa ktorého: „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č.483/2001 Z.z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práva klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon“. V tomto rozhodnutí Najvyšší súd Slovenskej republiky o.i. tiež konštatuje, že: „...v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade zákona o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka...následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť.“

33. Súd tu poukazuje tiež napr. na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.03.2018 sp.zn. 7Cdo 26/2017, podľa ktorého: „...podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiadny

priestor pre inú interpretáciu v prejednávanej veci než tú, že podmienky § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka svoju pohľadávku postúpiť inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).“

34. Do pozornosti súd dáva tiež dôvodovú správu k cit. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, podľa ktorej zavedenie tohto ustanovenia do Zákona o bankách má motivovať banky k tomu, aby robili kroky smerujúce k ukončeniu záväzkových vzťahov pri dlhodobom nesplácaní úverov dlžníkmi, a aby počas trvania zmluvných vzťahov iba nepripisovali úroky, poplatky a rôzne sankcie, a dlhy tak nezvyšovali. Takéto správanie bánk nespĺňalo požiadavku prístupu banky ako dodávateľa k spotrebiteľom s odbornou starostlivosťou tak, ako to vyplýva zo zákona o spotrebiteľoch. Nebolo tiež v záujme spotrebiteľov, aby po uzavretí spotrebiteľskej zmluvy o úvere banka kedykoľvek počas trvania zmluvného vzťahu postupovala pohľadávku voči nim tretej osobe, ktorá nepodlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska. Takéto konanie banky by sa priečilo účelu a zmyslu Zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou.

35. Z cit. ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách je možné vyvodiť, že spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktorá je už splatná. Podľa tohto ustanovenia banka má oprávnenie postúpiť takúto pohľadávku alebo jej časť, s ktorou je dlžník v omeškaní po dobu stanovenú zákonom, a to o viac ako 90 kalendárnych dní, a to napriek písomnej výzve banky. Tieto zákonné podmienky musia byť pritom splnené kumulatívne. Tu súd na podporu tohto záveru, v nadväznosti aj na vymedzenie pohľadávky na účely ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách zástupcom žalobkyne v konaní, poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3CoCsp 23/2021 zo dňa 16.2.2022, podľa ktorého: „29. Z uvedeného vyplýva, že by bolo v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k neúnosnému právnemu stavu, ak by banky postupovali „živý úver“ na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad NBS. V takomto prípade by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Uvedené by bolo v rozpore s požiadavkou náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách... 35. Špecifické pôsobenie bánk, na ktoré dohliada centrálna banka, opodstatňuje záver, že s bankovým úverom, ktorý nie je splatný, nemôže nakladať nebankový subjekt. Nesplatený úver od banky je produktom banky, na ktorý dopadá dohľad centrálnej banky s prísne stanovenými pravidlami pre bankový sektor. Nebankový subjekt nie je oprávnený používať (akokoľvek) bankové oprávnenia a ani používať bankové úvery. Termín používať prirodzene zahŕňa aj zosplatenie úveru alebo určité zavŕšenie vzťahu vyplývajúceho zo zmluvných podmienok banky.“ (porovnaj tiež napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 9CoCsp 50/2021 zo dňa 15.02.2022). Banka teda má nepochybne právo postúpiť na iný subjekt aj celú úverovú pohľadávku. Pre takýto postup je však nevyhnutné, aby banka pred postúpením úverovú pohľadávku v súlade so zákonom predčasne zosplatnila, alebo aby pohľadávka bola už po konečnom termíne splatnosti, avšak, iba za súčasného splnenia ďalšej podmienky, a to že spotrebiteľ je v omeškaní s úhradou pohľadávky viac ako 90 kalendárnych dní, a to napriek písomnej výzve banky.

36. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

37. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

38. V prejednanom spore zástupca žalobkyne v žalobe a jej doplnujúcom podaní uviedol, že žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere, a to napriek viacerým výzvam banky, čo je zrejmé z výpisu z kartového účtu, a čo žalovaný ani nespochybnil. Uviedol, že z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaným spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok banka listom zo dňa 02.02.2019 v súlade s čl. V. bod 35 písm. (a) obchodných podmienok banky vyhlásila okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku revolvingového úveru. Predložil súdu listiny „Predžalobná upomienka,“ zo dňa 02.01.2019, „Oznámenie o vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru“

zo dňa 02.02.2019 a poštovou doručenkou. Poukázal na Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 uzavretú medzi VÚB a.s. a žalobkyňou, vedenú v registri tunajšieho súdu pod sp.zn. 1OpP/2/2018, jej prílohu č. 3 a žiadosť o postúpenie a prevod pohľadávky zo dňa 18.02.2022 s tvrdením, že predmetná banková úverová pohľadávka VÚB a.s. voči žalovanému bola zmluvou postúpená bankou na žalobkyňu vo výške 2.371,98 eur ku dňu 18.02.2022.

39. Z listiny „Predžalobná upomienka“ a poštovej doručenky vyplýva, že týmto listom VÚB a.s. žalovaného upozornila, že ku dňu 02.01.2019 eviduje na kreditnej karte nedoplatok na splátkach vo výške 150 eur a vyzvala ho na jeho zaplatenie „bezodkladne“. Žalovaného súčasne upozornila, že ak do 16.01.2019 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 11/2018, bude oprávnená úver zosplatiť. List na adrese trvalého pobytu žalovaného prevzala jeho sestra.

40. Listina „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru,“ zo dňa 02.02.2019 obsahuje oznámenie VÚB a.s. adresované žalovanému, že nakoľko dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradil, dlh z kreditnej karty sa stal splatným v celom rozsahu a výzvu na zaplatenie 1.611,18 eur.

41. Podľa Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi VÚB a.s. a žalobkyňou dňa 30.11.2017, jej prílohy č. 3, žiadosti o prevod pohľadávky zo dňa 18.02.2022 a oznámenia VÚB a.s. o postúpení pohľadávky VÚB a.s. zmluvou postúpila na žalobkyňu pohľadávku voči žalovanému z kreditnej karty vo výške 2.371,98 eur k 18.02.2022.

42. Citované ustanovenia § 565 a 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre predčasné zosplatenie spotrebiteľského úveru dohodnutého v splátkach vyžadujú výzvu veriteľa adresovanú a preukázateľne doručovanú spotrebiteľovi, obsahujúcu upozornenie na aktuálny dlh a výslovné upozornenie na možnosť veriteľa požadovať zaplatenie celej úverovej pohľadávky naraz z dôvodu nezaplatenia aktuálneho dlhu. Podľa cit § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka právo na zaplatenie celej úverovej pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Podľa cit. § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Právo podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré predstavuje v spotrebiteľských zmluvách lex specialis oproti všeobecnej norme § 565, môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, ale za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace trvá. Pred žiadosťou veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa ďalej vyžaduje, aby veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená aj tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Lehota na doručenie upozornenia spotrebiteľovi v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie zosplatenia celej pohľadávky, nemusí bez ďalšieho začať plynúť až potom, ako je dlžník v omeškaní so splátkou 3 mesiace. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nie je upravená lehota, v ktorej musí veriteľ žiadať právo na predčasné zosplatenie úveru najneskôr. Táto je upravená v § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky a súčasne spotrebiteľ musí byť v omeškaní so zaplatením splátky 3 mesiace, pričom postačuje, aby bol v omeškaní len s jednou splátkou. Veriteľ je tak časovo limitovaný využitím práva na zosplatenie. Do splatnosti tejto splátky, ktorá nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatenie uplatniť, inak jeho právo zaniká.

43. V prejednávanej veci VÚB a.s. listinou „Predžalobná upomienka“ datovanou dňom 02.01.2019 žalovaného upozornila, že ku dňu 02.01.2019 má aktuálny nedoplatok na splátkach predmetného úveru vo výške 150 eur (cca 3 splátky x 50 eur, výška zvýšená z 35 eur podľa tvrdenia žalobkyne), a výslovne ho upozornila, že ak do 16.01.2019 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci „11/2018“, bude oprávnená úver zosplatiť. Podľa predloženej poštovej doručenky listinu dňa 07.01.2019 prevzala na adrese trvalého pobytu žalovaného jeho sestra. Podľa prehľadu splátok a úhrad, ktorý žalovaný nijako nespochybnil, žalovaný po 18.09.2018 žiadnu úhradu na kartový účet nepoukázal, teda ani úhradu splátky za „11/2018“. Na zaplatenie tejto splátky bola žalovanému bankou poskytnutá lehota do 16.01.2019, teda lehota kratšia ako zákonná povinná lehota 15 dní, a to počítajúc od 07.01.2019, kedy sa upozornenie dostalo do dispozičnej sféry žalovaného. K zosplateniu však VÚB a.s. pristúpila až listom zo dňa 02.02.2019, teda po uplynutí 15 dní od doručenia upozornenia žalovanému. VÚB a.s. však mala

oprávnenie úver predčasne zosplatniť pre nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci „11/2018“ najskôr po uplynutí 3 mesiacov od splatnosti tejto splátky, teda v mesiaci „ 2/2019“, a to do splatnosti nasledujúcej splátky splatnej v tomto mesiaci „3/2019“. Žalobkyňa predložila súdu listinu vyhotovenú VÚB a.s. označenú ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“, datovanú dňom 02.02.2019, pričom ničím nepreukázala, že by v tom čase bol žalovaný v omeškaní so splátkou splatnou „ 11/2018“ , pre ktorú pristúpila k zosplatneniu úveru, viac ako 3 mesiace. Z vykonaného dokazovania (zo žiadnych žalobkyňou predložených zmluvných dokumentov) nie je možné ustáliť deň splatnosť jednotlivých splátok v jednotlivých mesiacoch. Podľa zmluvy žalovaný mal vyčerpať úver 01.11.2016 a splácať istinu v rovnakých mesačných splátkach „so začiatkom jedného mesiaca po dni prvého čerpania“. Z tejto formulácie nie je zrejmé, kedy mala nastať splatnosť splátok v jednotlivých mesiacoch,. Avšak k čerpaniu úveru došlo už dňa 26.10.2018. Podľa výpisu z kartového účtu úhrady žalovaný poukazyval rôzne. Preto súd prijal záver, že žalobkyňa nepreukázala, že by VÚB a.s. bola právo na zosplatnenie celej pohľadávky z revolvingového úveru pre nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci „11/2018“ ,na zaplatenie ktorej bol žalovaný predžalobnou upomienkou dňa 02.01.2019 upozornený, uplatnila po uplynutí 3 mesiacoch od omeškania žalovaného s touto splátkou. Oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 02.02.2019 tak súd nepriznal právne účinky predčasného zosplatnenia úverovej pohľadávky tak, ako to predpokladá citovaná právna úprava, a vychádzal zo záveru, že žalobkyňa v konaní nepreukázala, že VÚB a.s. splnila zákonné podmienky pre predčasné zosplatnenie úverovej pohľadávky.

44. Navyše, žalobkyňa nijako nepreukázala, že by listina „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ zo dňa 02.02.2019 sa bola vôbec dostala do dispozičnej sféry žalovaného. Aj keď žalovaný tvrdenie žalobkyne o tom, že touto listinou VÚB a.s. vyhlásila okamžitú splatnosť úveru nespochybnil (k žalobe sa nevyjadril), to neznamena, že žalobkyňa, na ktorej bolo v konaní dôkazné bremeno vo vzťahu k doručeniu tohto oznámenia do dispozičnej sféry žalovaného (§ 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka), toto dôkazné bremeno aj uniesla. Súd vo vzťahu k známej argumentácii zástupcu žalobkyne v obdobných veciach, že pre účinnosť tohto jednostranného adresovaného právneho úkonu pôvodného veriteľa nie je potrebné, aby sa dostal do dispozičnej sféry adresáta, a že listina o zosplatnení úveru má len deklaratórny charakter, poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 36/2000 zo dňa 15.12.2000, publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov SR pod č. 4/2021, podľa ktorého: „11.3....Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 Občianskeho zákonníka, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry). Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t.j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie... Z povahy ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ide o kogentné ustanovenie, ktoré nepripúšťa odchylnú dohodu zmluvných strán v podobe fikcie doručenia. Právna konštrukcia doručovania upravená týmto ustanovením totiž zabezpečuje spravodlivé vyvažovanie záujmov zmluvných strán. Adresátovi právneho úkonu poskytuje možnosť oboznámiť sa s obsahom právneho úkonu a taktiež istotu, aby účinky daného právneho úkonu nenastali bez toho, že mu to nebolo umožnené. Subjekt realizujúci právny úkon má na druhej strane istotu, že doručovaný právny úkon sa stane právne perfektným a vyvolá zamýšľané právne následky aj v prípade, že sa adresát vyhýba prevzatiu zásielky, príp. zmarí jej doručenie hoci i z nedbanlivosti (napr. zmenou doručovacej adresy bez oznámenia tejto skutočnosti druhej zmluvnej strane). Tu je potrebné poukázať práve na požiadavku právnej istoty na strane adresáta, aby sa mohol s prejavom vôle oboznámiť, ale zároveň sa chráni aj právna istota odosielateľa v tom zmysle, že ak sa adresát mal možnosť (príležitosť) oboznámiť s prejavom vôle, ale sa tak nestalo, prejav vôle sa považuje za účinný. Pritom nie je podstatné, či sa adresát s obsahom zásielky aj skutočne oboznámil. Je potrebné si však uvedomiť, že v prípade sporu o doručení písomnosti bude dôkazné bremeno o doručení zaťažovať odosielateľa. Je preto vhodné, aby odosielateľ vhodným spôsobom doručenie zásielky adresátovi zdokumentoval, resp. ju vedel relevantne preukázať“. Preto súd mal za to, že aj oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 02.02.2019 bolo potrebné doručiť do dispozičnej sféry žalovaného (porovnaj tiež napr. rozsudky Krajského súdu v Prešove sp.zn. 12CoCsp 26/2021 zo dňa 10.03.2022, sp.zn. 8CoCsp 16/2021 zo dňa 28.02.2022, sp.zn. 3CoCsp 23/2021 zo dňa 16.02.2022, a ďalšie).

Keďže žalobkyňa toto skutočnosť nepreukázala, súd aj z tohoto dôvodu predčasnému zosplatneniu úveru nemohol priznať právne účinky.

45. Žalobkyňa nepreukázala splnenie ani ďalšej podmienky, a to že k postúpeniu bankovej pohľadávky došlo napriek písomnej výzve VÚB a.s. vyžadovanej cit § 92 ods. 8 Zákona o bankách Nepreukázala, že by pred postúpením pohľadávky (18.02.2022) bol žalovaný vyzvaný bankou na zaplatenie omeškaných splátok. Okrem listiny „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru,, v súvislosti s ktorou nepreukázala, že sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného, učinenie inej výzvy netvrdila a nepreukázala, a žaloba bola žalovanému doručená až dňa 27.09.2022, teda po postúpení pohľadávky. Za danej procesnej situácie súd uplatnenie práva VÚB a s. banky podľa § 565 Občianskeho zákonníka listom zo dňa 02.02.2019 nepovažoval v prejednávanej veci za právne účinné, a celú bankovú pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy o úvere v čase jej postúpenia na žalobkyňu (tzn. ku dňu 18.02.2022, kedy došlo k prevzatiu listiny „Žiadosti o postúpenie a prevod“, podľa ktorej týmto dňom postupník prijíma a kupuje každú pohľadávku uvedenú v priloženom výtlačku a zaznamenanú na nosiči CD-ROM), za splatnú. Vzhľadom na uvedené závery súd uzavrel, že nakoľko žalobkyňa nepreukázala splnenie zákonných podmienok pre postúpenie úverovej pohľadávky VÚB a.s. bankou, stanovených v cit. ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, nepreukázala ani, že je v konaní vecne aktívne legitimovaná. Ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách upravuje osobitné podmienky, za ktorých možno alebo nemožno postúpiť peňažnú pohľadávku banky, teda tzv. bankovú pohľadávku, buď inej banke alebo inému subjektu, ktorý nie je bankou. Postúpenie pohľadávky, ktoré je v rozpore s ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, je v rozpore so zákonom a podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky v rozpore so zákonom je vylúčené (zakázané). Za danej situácie preto súd žalobu žalobkyne pre nepreukázanie jej aktívnej vecnej legitimácie v konaní zamietol.

46. Navyše, súd zastáva názor, že žalobkyňa ani nemala oprávnenie vyžadovať od žalovaného jednorázové splatenie celého revolvingového úveru, a to z dôvodu porušenia povinnosti veriteľa podľa § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

47. Podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

48. Podľa § 7 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

49. Podľa § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

50. V prejednávanej veci žalobkyňa v žalobe neuviedla žiadne tvrdenia vo vzťahu k splneniu povinnosti veriteľa podľa § 7 Zákona o spotrebiteľoch pôvodným veriteľom - bankou. Po oznámení predbežného právneho posúdenia veci súdom tak, že súd spotrebiteľský revolvingový úver považuje z dôvodu nepreukázania splnenia povinnosti pôvodného veriteľa stanovenej v § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch za úver bezúročný a bez poplatkov, a výzve na predloženie všetkých dokumentov, ktorými úverovú bonitu žalovaného pôvodný veriteľ overoval, žalobkyňa v podaní doručenom súdu dňa 01.08.2022 iba poukázala na čl. II. zmluvy, kde žalovaný vyplnil údaje o svojom príjme a zamestnávateľovi. Zmluva v tejto časti síce obsahuje údaj, že v čase uzatvárania zmluvy žalovaný bol zamestnaný v spoločnosti Whirpool Slovakia spol s.r.o, že jeho čistý mesačný príjem za posledných 6 mesiacov bol 600 eur, že bol ženatý, počet vyživovacích povinností mal 3, výška splátok úverov je uvedená ako 0 a iné mesačné výdavky 25 eur. Žalobkyňa však neuviedla a nepreukázala, že by

tento príjem žalovaného, ako aj jeho výdavky na splátky úverov bola akokoľvek overila. Nepreukázala, že by bola vôbec nahliadla aspoň do jednej z databáz, do ktorej veritelia poskytovali údaje o spotrebiteľských úveroch. Navyše, už len pri aplikácii nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb žalovaného, jeho manželky a 3 nezaopatrených detí v minimálnej výške stanovenej zákonom č. 601/2003 Z.z. o životnom minime tieto náklady prevyšovali uvádzaný príjem žalovaného, nakoľko predstavovali spolu 607,54 eur (198,09 eur + 138,19 eur + 3 x 90,42 eur). Za danej situácie súd mal za to, že žalobkyňa nepreukázala, že pôvodný veriteľ pri overovaní bonity žalovaného postupoval obozretne a s odbornou starostlivosťou, s čím cit. ust. § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch spája stratu oprávnenia veriteľa vyžadovať na spotrebiteľovi jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru.

51. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania.

52. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

53. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

54. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

55. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

56. Súd konanie, v ktorom si žalobkyňa uplatnila nárok na zaplatenie 2.371,98 eur sčasti, a to ohľadne 1.310,26 eur zastavil v dôsledku späťvzatia žaloby žalobkyňou v tejto časti. K späťvzatiu nedošlo pre správanie žalovaného. Preto súd mal za to, že zastavenie konania v tejto časti procesne späťvzatím žaloby zavinila žalobkyňa. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Preto žalovanému prislúcha nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v plnom rozsahu. Žalovaný si nárok na náhradu trov neuplatnil a zo spisu mu žiadne trov nevyplývajú. Preto súd žalovanému žiadnu náhradu trov proti žalobkyni nepriznal.

Poučenie:

Proti výrokom I. - III. toho rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).